

Kracht wordt zichtbaar in zwakheid...

Gemeenschap der heiligen: kerk der kwetsbaren

2 Korintiërs 12:9-10

Er is in de kerken niet alleen veel verlangen naar discipelschap maar ook naar kwetsbaarheid. Je bent kwetsbaar als je de moed hebt om zwak en onvolmaakt te zijn en dat oprecht en zonder angst met anderen te delen. Juist daar creëert de Geest verbondenheid en nieuw licht ('there's a crack in everything, that's where the light gets in'). Discipelschap en kwetsbaarheid ontmoeten elkaar op het neerwaartse pad van Christus: leerlingen die Jezus volgen op de weg van het kruis. Discipelschap zonder kwetsbaarheid wordt idealistisch activisme. Discipelschap kan niet zonder deemoed.

Aarden pot

Het is niet gemakkelijk om je eigen zwakheid en onvolmaaktheid aan het licht te brengen. Helemaal niet in een cultuur die inzet op sterk zijn, controle houden en je best doen. Toch hoort zwakheid er in het christelijk geloof helemaal bij: de kerk zit helemaal niet vol met heiligen (we moeten die schijn niet ophouden) maar met mensen die een leven kennen vol van zwakheden, falen, twijfel, wonden en mislukking. Paulus heeft ons daarover iets heel belangrijks te leren. Na zijn bekering (Hand. 9) is hij niet een volledig genezen en omgevormd mens. En zijn leven is vol tegenslagen, juist ook vanwege zijn bediening als apostel. Hij heeft een prachtige boodschap: het evangelie van de schitterende luister van Christus (2 Kor. 4:4-6). Maar deze schat zit in aarden potten: kwetsbare, zwakke en onvolmaakte mensen. En dat móet ook zo zijn want het gaat om Góds kracht en niet de onze (2 Kor. 4:7). Gods kracht werkt sterker in ons naarmate onze eigen kracht zwaker is. Dat is een

De paradox bestaat hierin dat wij uitgerekend daar waar wij zwak zijn, waar wij onszelf niet in de hand hebben, het meest openstaan voor Gods genade.
(Anselm Grün, Spiritualiteit van beneden, 17)

wet van Gods koninkrijk, zichtbaar geworden in de lijdensweg die Jezus ging. Wie God wil ontmoeten en een dienaar van hem wil zijn, zal daarom af moeten dalen in de eigen aardse werkelijkheid van machteloosheid en onvolmaaktheid, gebroken dromen en mislukte idealen (ook als het om ons geestelijk

leven gaat en onze pogingen om een goede discipel te zijn).

Kracht in zwakheid

Paulus is zelf ook persoonlijk en kwetsbaar (hij deelt zijn gevoelens en pijn en behoeften) als hij vertelt over de doorn in zijn vlees, wat dat ook geweest is. Hij heeft God gesmeekt om bevrijding. Maar de Heer zei: mijn genade is genoeg. We treften hier vier uitspraken aan over Gods kracht en onze zwakheid:

- *Kracht wordt zichtbaar in zwakheid.*
- *Ik laat mij liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.*
- *Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid.*
- *In mijn zwakheid ben ik sterk.*

Bedenk wel: onze kwetsbaarheid is niet onze kracht, maar in onze kwetsbaarheid kunnen we Góds kracht (Christus is Gods kracht, 1 Kor. 1:24) gaan ervaren. Velen hebben de weg naar diep en duurzaam discipelschap via zonde en zwakheid leren ontdekken. Waar je jezelf tegenkomt, kun je God ontmoeten.

Humiliter en humor

Een gemeente die 'gemeenschap der heiligen' wil zijn moet eerst 'kerk der kwetsbaren' leren worden. Dat is een veilige ruimte waarin we open zijn over onze onvolmaaktheid en onmacht, onze zonden en zwakheden, onze breuken en barsten, ons niet-kunnen en niet-weten. Twee deugden behoeden ons voor ongezond idealisme en genadeloos wetticisme:

Humiliter: nederigheid (deemoed) betekent goede vrienden worden met onze aardsheid ('humus': aarde), de (dee)moed hebben om de waarheid omtrent onszelf onder ogen te zien.

Humor: we verzoenen ons met onze menselijkheid, aardsheid, broosheid. Vanuit Gods genade ontmaskeren we onszelf en kunnen we zelfs lachen om onze eigen onvolkomenheid.

Niet mijn deugzaamheid opent mij op de eerste plaats voor God, maar mijn zwakheid, mijn machteloosheid, ja zelfs mijn zonde. (Anselm Grün, Spiritualiteit van beneden, 7)

Om te lezen

- 2 Korintiërs 4:1-18
- 2 Korintiërs 12:1-10
- 1 Korintiërs 1:18-31

Voor een geloofsgesprek

1. Wat betekent kwetsbaarheid voor jou? Hoe doe je dat: 'je kwetsbaar opstellen', 'kwetsbaar zijn'? Wil je het ook?
2. Welke plaats heeft onvolmaaktheid en zwakheid in jouw leven? En in onze geloofsgemeenschap?
3. Herken je het gevaar dat aandacht voor discipelschap leidt tot idealistisch activisme? Wat is het gevaar van kwetsbaarheid zonder discipelschap?
4. Vertel elkaar iets over de schat waar Paulus over spreekt in 2 Kor. 4:7.
5. Wat vind je van de citaten van Anselm Grün?
6. Hoe kunnen we meer een 'kerk der kwetsbaren' worden? Welke rol speelt de heilige Geest daarin? EN genade?
7. Welke plek nemen humiliter en humor in jouw leven in? En in de kerk?

Websites

- www.josdouma.nl
- www.mijnpreekplek.wordpress.com
- www.plantagekerk.nl

